

Zbořte tento chrám

Nacházíme se v krátké době mezidobí, která nám připomíná Ježíšovo veřejné působení na této zemi. Letos se k Rabbimu a jeho učedníkům můžeme přidat i poněkud intenzivněji aktivním prožíváním synodálního procesu.

Ne všichni máme čas a prostor zapojit se do pracovních skupin, které sbírají konkrétní témata, ale přesto je zde jedna věc, kterou můžeme udělat každý. Tou věcí je metanoia – změna přemýšlení. Všichni můžeme začít nově přemýšlet nad úkony, doporučeními, učením církve, Bohem samotným...

Právě toto dělal Ježíš. Nepřišel Zákon zrušit, ale naplnit. Vyvolení židovského národa tak nahrazuje učením, že spása je pro celé stvoření bez rozdílu, fixaci na chrám prorockou vizí, že opravdoví učedníci budou Boha uctívat v duchu a pravdě kdekoli.

V této souvislosti pak v nás může dostat naprosto nový rozměr Kristův výkřik „Zbořte tento chrám a ve třech dnech jej zase postavím!“. Výkřik, který Ježíše stál život nemusíme chápat jen jako prorockou větu o chrámu jeho těla. Tato věta mohla být primárně určena všem fixovaným na to staré a dobré, mnohdy na to staré, zatuchlé a nepochopitelné. Je to výzva i pro nás: Zbořte v sobě chrámy, ve kterých už Boha nenajdete, udělejte s důvěrou krok do tmy, aby se pro nás novou jistotou mohl stát Kristus – počátek a konec všeho. Nebude to hned, ale „ve třech dnech“, tedy evidentně nás to bude stát nějaké úsilí.

Synoda jako taková bude asi těžko základem pro nějaké převratné změny v církvi, ale pokud v nás všech myšlenka na ni vyvolá „boření chrámů“ s důvěrou v Krista, můžeme se sami na sobě dočkat změn sice drobných, ale ve své podstatě radostných a osvobozujících. Zbořme v sobě Justiční chrám, který nás opravňuje k tomu soudit druhé za jejich domnělé či reálné poklesky a slabosti a možná to časem dovede i nás jako církev k tomu, že přestaneme odpírat Krista eucharistického těm, kdo po něm touží a jejich jediným problémem je, že se jim kdysi nepovedl první manželský vztah. Ke komu víc se Kristus hlásil než k těm, kteří jsou bití životem, a to bez zjišťování, jestli si za své problémy náhodou nemohou sami? Zbořme v sobě Královský chrám, který z Krista chudých a ubohých dělá mocnáře ve svatostánku, vzdáleného od lidí natolik, že když chceme projít s dítětem na záchod do sakristie, musíme se plížit při

zdi pod kazatelnu a před jeho nevolí nás neochrání nic tak spolehlivě, jako přídřepnutí, podivný klikyhák nejlépe pravou rukou (když ta drží dítě, postačí i levá) a tři údery do hrudníku. Pro srovnání: Kristus říká Bohu „Aba“ – v překladu taťko (např.). Vyžaduje taťka od svých dětí takové tanečky? Trváme na tom, my, taťkové, aby s námi naši synové hovořili výhradně prostovlasí, vykali nám a uctivě líbali trestající ruku? Samozřejmě, svatostánek s eucharistií není jen nějaký sloupek s dírou a svým chováním bychom v kostele měli přispívat k tomu, aby se při slavení Hostiny cítili všichni dobře. Každý se ale můžeme zamýšlet nad tím, co je v jaký okamžik podstatné. Tak, jako se mění v průběhu staletí pohled na výchovu dětí a vnímání rodiny, měli bychom být schopni měnit své smýšlení i v rodině církve. Dříve platilo, že otec trestá a nejlépe tak, že to bolí. Jsou státy, kde jsou fyzické tresty dětí již zakázány zákonem a ostatně už i nás by vypadal hodně divně ten, kdo by své dítě na veřejnosti řezal hlava nehlava. Jestliže tedy my, ačkoli jsme slabí a chybuující, nemlátíme své děti, což teprve dokonalý nebeský Aba? A když tohle pochopíme, zvládli jsme Synodu ve svém srdci na jedničku a Pravda nás osvobodí.

Inspirováno Richardem Rohrem a jeho knihami Božský tanec a Universální Kristus.

Vladimír Kaška ml.

Víte nebo nevíte, že

- ... v letošním školním roce navštěvuje výuku náboženství na našich školách 261 dětí?
- ... výuku na základních školách zajišťuje osm katechetek?
- ... výuku žáků z 3. tříd ZŠ zajišťuje P. Josef Říha?
- ... na nižším gymnáziu zajišťuje výuku jáhen dr. Pavel Černuška?
- ... na faře vyučuje žáky 2. stupně bratr Felix?
- ... loni bylo v naší farnosti pokřtěno 46 nových křesťanů, z toho čtyři dospělí?
- ... bylo v kostele oddáno osm manželských párů, z toho tři zplacněny po civilním sňatku?
- ... v Mařaticích na hřbitově jsme doprovodili 48 zemřelých, z toho 26 uloženo do země?
- ... díky obětavosti P. Antonína Klareta a jeho spolubratrů byla udělena svátost pomazání 710 nemocným v nemocnici a domově důchodců?
- ... poslední záříjovou neděli přijalo o slavnosti 1. sv. přijímání 44 dětí Tělo Kristovo?
- ... na svátost biřmování se ve dvou skupinkách připravuje 33 dospělých křesťanů?
- ... v únoru začne příprava 33 dětí z 3. tříd spolu s rodiči ve dvou skupinách na faře?

P. Josef

Farní zabijačka

Po loňské absenci se letos uskuteční zabijačka na farním dvoře. Udělejte si čas a přijďte v sobotu 19. února 2022 oživit farní pospolitost, která nám tolik chybí. Pozor, změna! Sobotní mše sv. bude už v 6:30 hodin a ihned po ní zasadí pan řezník dovezenému „pašíkovi“ ránu ze své pistole mezi oči. Obětaví 3 - 4 mužové, dostavte se po 6. hodině, abyste ve dvou kotlích přivedli vodu do bodu varu (100°C), abychom mohli prasátko dobře vykoupat. Zveme rodiny i s dětmi ochutnat výborné speciality. Ženy, doneste na stůl i něco sladkého, mužové něco na zahřátí. Venkovní prostory nás neomezují.

Zve vás otec farnosti Jose.

Kalčocup je opět tady!

Dne 15.1.2022 se na faře v Polešovicích uskutečnil Kalčocup. Tato akce se koná již několik let a vždy je o ni veliký zájem. Celkem se letos zúčastnilo osm týmů, z toho tři z Uherského Hradiště – Premantura Calcio, FOPA a Haluzáci. 1. místo obsadil tým FOPA, 2. Haluzáci a 4. tým Premantura Calcio. Takže putovní pohár teď bude rok přebývat u nás v UH. Celou dobu nás provázela skvělá nálada a atmosféra. V případě hladu jsme vždycky měli k dispozici výborné pokrmy od ochotných farníků z Polešovic. Sám za sebe musím říct, že si Kalčocup vždy užiju a rád se tam každý rok vracím. Velký dík patří všem animátorům, kteří akci zorganizovali. Všem vřele doporučuji, aby příští rok na Kalčocup přijeli a zahráli si. Je to úžasný zážitek.

Kalču zdar a gratulace vítězům!

Jenda Šipka

Křížová cesta trochu jinak

Přijměte pozvání na první neděli postní, 6. března 2022 v 16 hod., do kostela sv. Františka Xaverského, kde se uskuteční postní duchovní zastavení "Křížová cesta našeho Pána a spasitele". Název dostala podle díla německého filozofa a katolického teologa Romana Guardiniho (1885 - 1968). Jednotlivá zastavení Křížové cesty jsou prokládána tématickými improvizacemi varhaníka Ondřeje Muchy, kterého jsme mohli v našem kostele slyšet např. v roce 2019 v rámci Slavností vína nebo na loňské Noci kostelů, kde spolu se zpěvačkou Gabrielou Němcovou provedli program ke 150. výročí narození hudebního skladatele Vojtěcha Říhovského.

Křížovou cestu Romana Guardiniho uvedl Ondřej Mucha v mnoha kostelích, odvysílalo ji radio Proglas a vyslechli si ji i návštěvníci Mezinárodního hudebního festivalu Forfest v kostele sv. Mořice v Kroměříži.

Lucie Adamcová

Hospodaření farnosti UH v roce 2021

Příjmy	1 836 864 Kč	Výdaje	1 424 138 Kč
sbírky na hlavní činnost	930 105 Kč	bohoslužebné	45 359 Kč
sbírky odeslané (vyhlášené AO)	290 767 Kč	Fara – služby,materiál	128 802 Kč
dary na hlavní činnost	261 901 Kč	elektřina + plyn	159 067 Kč
dotace-MK,Otevřené brány-ZK	76 000 Kč	voda	23 488 Kč
nájemné	278 091 Kč	oprava a údržba budov	58 230 Kč
		služby, revize, doprava	82 317 Kč
		AO - odvod daní a povinné odvody	221 998 Kč
		AO - vyhlášené sbírky	290 767 Kč
		AO -splátka půjčky	300 000 Kč
		mzdové náklady - Otevřené brány,brigádníci	114 110 Kč
Účty	k 1.1.2022		
Bankovní účet	417 471 Kč		
Pokladna	32 829 Kč		
Účet varhany	552 445 Kč		

Zpráva o činnosti scholy Amen aneb přidej se k nám

Ještě máme všichni v živé paměti nedávnou dobu, kdy jsme spolu nemohli nejen zpívat a hrát, ale vůbec se navzájem potkávat či scházet, a tak naše momentálně nevelké scholové společenství se krátce po zahájení školního roku vrhlo do pilné práce a nacvičování. Plány byly původně velkolepé a chystal se náročnější adventní koncert, dokonce společně s chrámovým sborem. Pandemická situace tyto plány ovšem opět značně pozměnila. Koncertu se jistě dočkáme, byť už to v adventu nestihneme, a od společných zkoušek a soustředění nás našťastí zcela neodřízla, i když jsme museli značně slevit ze svých představ. Namísto výjezdního víkendu jsme cvičili „jen“ v domácím prostředí hradištské fary, ale o to intenzivněji. Naučili jsme se spoustu nových písniček, přibyl nějaký ten nový zpěvák i hudebník, třeba slečna cellistka, jiní si zase vyzkoušeli hudební nástroje, na které obvykle nehrají. Zkrátka, i práce se může stát zábavou, a přitom Boží oslavou! Takže vy všichni, kteří umíte zpívat nebo hrát na nějaký hudební nástroj, neváhejte a přidejte se k našemu společnému dílu! Získáte nové kamarády v přátelském a příjemném společenství, nové zkušenosti, a možná i nějaký ten krůček na schůdcích do nebe, protože, nezapomínejme, kdo zpívá, dvakrát se modlí.

Ladislava Švehlová